

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 14Pc/1/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818200036
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Fedor
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2018:3818200036.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom Mgr. Štefanom Fedorom v právnej veci navrhovateľa: J. Y., nar. X.X.XXXX, trvale bytom P. nad P., t.č. v ÚVTOS L. L. - F., proti matke: U. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom I. XXX/XX, P., t. č. Zariadenie Jazmín, Nádaždyho 4, Handlová a maloletému: E. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom ako matka, zastúpený opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, o zapretie otcovstva, takto

rozhodol:

I. Určuje, že J. Y., rodený Y., narodený X.X.XXXX, rodné číslo XXXXXX/XXXX, nie je biologickým otcom maloletého E. Y., narodeného XX.X.XXXX, rodné číslo XXXXXX/XXXX, pochádzajúceho z matky U. Y., rodenej H., rodenej XX.X.XXXX, rodné číslo XXXXXX/XXXX, zapísaného v Knihe narodení matričného úradu Bojnice, vo zväzku XX, ročník XXXX, strana XX, pod poradovým číslom XXX.

II. Matke a maloletému nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom podaným na tunajšom súde dňa 12.12.2017 sa navrhovateľ J. Y., domáhal, aby súd určil, že nie je biologickým otcom maloletého E. Y., narodeného XX.X.XXXX. Návrh odôvodnil tým, že skutočným otcom maloletého je E. P., narodený XX.X.XXXX.

2. Matka maloletého sa k návrhu písomne nevyjadrila.

3. Súd vo veci nariadil pojednávanie. Navrhovateľ sa na pojednávanie nedostavil, o eskortu z výkonu trestu nepožiadaval, svoju neprítomnosť na pojednávaní vopred písomne ospravedlnil a požiadaval, aby súd pojednával v jeho neprítomnosti. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom matky maloletého a listinnými dôkazmi.

4. Matka maloletého na pojednávaní uviedla, že navrhovateľ nie je otcom maloletého E.. V čase, ktorý je rozhodný pre splodenie maloletého už s navrhovateľom spolu nežili. Mali niekoľko mesiacov po rozvoде manželstva a nežili spolu ani dlho pred rozvođom. Dokonca bol v tom čase navrhovateľ vo väzení. V tom čase žila matka maloletého s E. P., s ktorým sa aj intímne stýkala.

5. Kolízna opatrovníčka na pojednávaní uviedla, že nakoľko z výpovede matky vyplýva, že biologickým otcom maloletého je E. P., zapretie otcovstva navrhovateľa nebude v rozpore so záujmom maloletého.

6. Súd ďalej vykonal dokazovanie týmito listinami: spis Okresného súdu Prievidza sp.zn. 10P/9/2017, potvrdenie ÚVTOS Banská Bystrica, správa zo šetrenia pomerov maloletého, rodný list maloletého.

7. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázaný nasledovný skutkový stav: Maloletý E. Y., narodený XX.X.XXXX, sa narodil v období pred uplynutím tristo dní po zániku manželstva jeho matky U. Y. a navrhovateľa J. Y.. Manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp.zn. 6C/148/2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.3.2010. Ako otec maloletého bol v zmysle ustanovenia § 85 ods. 1 Zákona o rodine zapísaný J. Y.. V čase rozhodnom pre splodenie maloletého už U. Y. a J. Y. sa už spolu intímne nestýkali, ani spolu nežili. J. Y. bol vo výkone trestu odňatia slobody. Matka v tom čase už žila s E. P., narodeným 28.3.1984, s ktorým aj intímne stýkala, a ktorého aj označuje za biologického otca maloletého E.. Ten je otcom aj dieťaťa matky, ktoré sa narodilo pred maloletým E., maloletej X. P., narodenej XX.XX.XXXX, ku ktorej otcovstvo uznal. Matka ho označuje aj za biologického otca svojho ďalšieho dieťaťa G. E. Y., narodeného X.X.XXXX, ku ktorému však otcovstvo doposiaľ nie je určené. Na tunajšom súde sa viedlo konanie pod sp.zn.10P/9/2017, vo veci maloletých detí X. P., E. Y. a G. E. Y., ktoré sa začalo na základe návrhu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza. Pôvodne bolo predmetom konania len uloženie výchovného opatrenia podľa § 37 ods. 3, písm. b/ Zákona o rodine. Vzhľadom na aktuálnu situáciu, t.j. absencia úpravy práv a povinností rodičov k maloletým, tunajší súd rozsudkom č.k. 10P/9/2017-61 zo dňa 26.9.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17CoP/2/2018-84 zo dňa 18.4.2018 zveril maloleté deti do osobnej starostlivosti matke a určil vyživovaciu povinnosť E. P. k maloletej X. a J. Y. k maloletemu E.. Súd zároveň určil nad výchovou maloletých detí dohľad. J. Y. sa v uvedenom súdnom konaní bránil tým, že nie je biologickým otcom maloletého E. Y. a preto k nemu nemá ani vyživovaciu povinnosť.

8. Podľa § 86 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine ak sa narodí dieťa v čase od uzavretia manželstva do uplynutia trojstého dňa po zániku manželstva alebo po jeho vyhlásení za neplatné, považuje sa za otca manžel matky.

9. Podľa § 86 ods. 1 Zákona o rodine manžel môže do troch rokov odo dňa, keď sa dozvedel o skutočnostiach dôvodne spochybňujúcich, že je otcom dieťaťa, ktoré sa narodilo jeho manželke, zaprieť na súde, že je jeho otcom.

10. Podľa § 87 ods. 1 ak sa narodí dieťa v čase medzi stoosemdesiatym dňom od uzavretia manželstva a trojstým dňom po tom, čo manželstvo zaniklo alebo bolo vyhlásené za neplatné, možno otcovstvo zaprieť len vtedy, ak je vylúčené, že by manžel matky mohol byť otcom dieťaťa.

11. Otcovstvo navrhovateľa k maloletemu E. bolo určené na základe tzv. prvej domnienky otcovstva, teda ako manžela matky, keďže maloletý sa narodil pred uplynutím trojstého dňa po zániku manželstva navrhovateľa a matky maloletého U. Y.. Otcovstvo navrhovateľa k maloletemu E. doposiaľ nebolo zapreté. Súd má zato, že navrhovateľ sa o existencii maloletého E. Y. a o skutočnosti, že je v rodnom liste zapísaný ako otec tohto maloletého dozvedel až v konaní, vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 10P/9/2017. Svoje otcovstvo teda návrhom, podaným na súde dňa 12.12.2017 zaprel v trojročnej lehote, ustanovenej v § 86 ods. 1 Zákona o rodine.

12. Navrhovateľ aj matka maloletého zhodne tvrdia, že navrhovateľ nie je a ani nemôže byť otcom maloletého E.. V čase rozhodnom pre splodenie maloletého sa obaja intímne nestýkali ani sa osobne nestretávali. V tom čase už dávno spolu nežili. Matka žila s E. P., s ktorým sa aj intímne stýkala a v tom čase už mali aj jedno spoločné dieťa, maloletu X.. Navrhovateľ bol navyše v tom čase vo výkone trestu odňatia slobody. Otcovstvo navrhovateľa bolo v rodnom liste maloletého zapísané len nedopatrením, resp. ako dôsledok nedbanlivosti biologických rodičov maloletého. Z uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že otcovstvo navrhovateľa k maloletemu E. Y. je vylúčené, preto jeho návrhu vyhovel a určil, že navrhovateľ nie je otcom maloletého.

13. Podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP) žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

14. Podľa § 53 CMP v konaní vo veciach určenia rodičovstva a v konaniach vo veciach notárskych úschov môže súd priznať náhradu trov konania účastníkom, ktorí mali vo veci úspech, proti účastníkom, ktorí úspech nemali, ak to možno spravodlivo požadovať.

15. Podľa § 57 CMP o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

16. Podľa § 58 CMP o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

17. Súd dospel že nie je dôvod priznať účastníkom náhradu trov konania podľa ustanovenia § 53 CMP, keďže účastníkom ani žiadne trovy konania nevznikli, resp. si ich neuplatnili.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Prievidza v troch vyhotoveniach. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 393 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinnosť uložená týmto rozhodnutím nebude dobrovoľne splnená, možno podať v prípade rozhodnutia o starostlivosti o maloleté deti návrh na súdny výkon rozhodnutia podľa Civilného mimosporového poriadku, a v prípade neplnenia vyživovacej povinnosti, návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.